

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 1ης Οκτωβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/96/EK — Άρθρα 4 και 21 — Οδηγία 2008/118/EK — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους — Είσπραξη φόρου επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων»

Στην υπόθεση C-606/13,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Kamarrätten i Sundsvall (Σουηδία), με απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Νοεμβρίου 2013, στο πλαίσιο της δίκης

OKG AB

κατά

Skatteverket,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, A. Arabadjiev και J. L. da Cruz Vilaça (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η OKG AB, εκπροσωπούμενη από τους M. Nilsson και M. Palm, advokater,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze και την K. Petersen,
- η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, τους E. Karlsson, L. Swedenborg, C. Hagerman και την K. Sparrman,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους A. Cordewener και J. Enegren,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία, αφενός, των άρθρων 4, παράγραφος 2, και 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51), και, αφετέρου, του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/118/EK του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2009, L 9, σ. 12).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της OKG AB (στο εξής: OKG) και του Skatteverket (φορολογικής αρχής), όσον αφορά την απόφαση της αρχής αυτής να επιβάλει στην OKG φόρο επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Το άρθρο 1 της οδηγίας 2003/96 έχει ως εξής:

«Τα κράτη μέλη επιβάλλουν φορολογία στα ενεργειακά προϊόντα και την ηλεκτρική ενέργεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.»
- 4 Το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ο όρος “ενεργειακά προϊόντα” εφαρμόζεται στα προϊόντα:

 - α) που υπάγονται στους κωδικούς 1507 έως 1518 της ΣΟ, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων·

[...]

 - η) που υπάγονται στον κωδικό 3824 90 99 της ΣΟ, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης: στην ηλεκτρική ενέργεια που υπάγεται στον κωδικό 2716 της ΣΟ.

3. Όταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, να διατεθούν προς πώληση ή να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα κινητήρων ή ως καύσιμα θέρμανσης, τα ενεργειακά προϊόντα, εκτός εκείνων για τα οποία καθορίζεται επίπεδο φορολογίας στην παρούσα οδηγία, φορολογούνται, αναλόγως της χρήσης, με το συντελεστή του ισοδυνάμου καυσίμου θέρμανσης ή καυσίμου κινητήρων.

[...]

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

[...]

β) στις ακόλουθες χρήσεις των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας:

- ενεργειακά προϊόντα για άλλους σκοπούς εκτός της χρήσης ως καύσιμα κινητήρων ή καύσιμα θέρμανσης,

[...]»

5 Κατά το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας:

«Οι αναφορές της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ [του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1),] σε “πετρελαιοειδή” και “ειδικό φόρο κατανάλωσης”, στο μέτρο που αφορά πετρελαιοειδή, ερμηνεύονται ως καλύπτουσες όλα τα ενεργειακά προϊόντα, την ηλεκτρική ενέργεια και τους εθνικούς έμμεσους φόρους που αναφέρονται αντίστοιχα στο άρθρο 2 και στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της παρούσας οδηγίας.»

6 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας ορίζει τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως “επίπεδο φορολογίας” νοείται το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους έμμεσους φόρους (εξαιρουμένου του [φόρου προστιθεμένης αξίας]) που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα για την ποσότητα ενεργειακών προϊόντων και ηλεκτρικής ενέργειας κατά τη στιγμή της παράδοσης προς κατανάλωση.»

7 Το άρθρο 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96 προβλέπει τα εξής:

«Για την εφαρμογή των άρθρων 5 και 6 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, η ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο υπόκεινται σε φορολογία και καθίστανται γενεσιουργοί αιτίες κατά τη στιγμή της προμήθειας από τον διανομέα ή τον αναδιανομέα. [...]»

8 Σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας 92/12:

«1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει το καθεστώς των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και άλλους έμμεσους φόρους που επιβάλλονται άμεσα ή έμμεσα στην κατανάλωση προϊόντων, εκτός του ΦΠΑ και των φόρων που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

[...]»

9 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, σε κοινοτικό επίπεδο, στα ακόλουθα προϊόντα όπως ορίζονται στις σχετικές οδηγίες:

- τα ορυκτέλαια,
- το οινόπνευμα και τα αλκοολούχα ποτά,
- τα βιομηχανοποιημένα καπνά.»

- 10 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/118 ορίζει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία θεσπίζει το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται άμεσα ή έμμεσα στην κατανάλωση των κάτωθι προϊόντων (εφεξής “προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης”):

α) ενεργειακά προϊόντα και ηλεκτρική ενέργεια που εμπίπτουν στην οδηγία 2003/96/ΕΚ,

[...]»

- 11 Κατά το άρθρο 47 της οδηγίας αυτής:

«1. Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ καταργείται από την 1η Απριλίου 2010.

[...]

2. Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία.»

Το σουηδικό δίκαιο

- 12 Το άρθρο 1 του νόμου (2000:466) περί της φορολογήσεως της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων [lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer] προβλέπει τα εξής:

«Καταβάλλεται στο Δημόσιο, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, φόρος επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων. Ως “θερμική απόδοση” νοείται στον παρόντα νόμο η ικανότητα του πυρηνικού αντιδραστήρα να παράγει θερμότητα.»

- 13 Το άρθρο 2 του νόμου αυτού ορίζει ότι «[ο] φόρος καταβάλλεται για κάθε ημερολογιακό μήνα ισχύος της αδείας κατοχής και εκμεταλλεύσεως πυρηνικού αντιδραστήρα. Αν η άδεια εκμεταλλεύσεως έχει λήξει ή ανακληθεί πριν το τέλος ενός ημερολογιακού μηνός, η φορολογική υποχρέωση παύει από εκείνο το χρονικό σημείο.»

- 14 Κατά το άρθρο 3 του εν λόγω νόμου:

«Υπόχρεος προς καταβολή του φόρου είναι ο φορέας της αδείας κατοχής και εκμεταλλεύσεως πυρηνικού αντιδραστήρα.»

- 15 Το άρθρο 5 του ίδιου νόμου ορίζει τα εξής:

«Αν ένας πυρηνικός αντιδραστήρας τελεί εκτός λειτουργίας επί συνεχές διάστημα άνω των 90 ημερών, χορηγείται έκπτωση 415 σουηδικών κορωνών [(SEK) (περίπου 43,54 ευρώ)] ανά μεγαβάτ θερμικής αποδόσεως για τον αριθμό ημερών που υπερβαίνει τις 90.»

Τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 16 Η OKG εκμεταλλεύεται πυρηνικό αντιδραστήρα. Κατέβαλε, για τις χρήσεις του Απριλίου, του Μαΐου και του Ιουνίου του 2009, τον φόρο επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων.

- 17 Στη συνέχεια, η εταιρία αυτή άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της οικείας πράξεως επιβολής φόρου και ζήτησε από τη διοικητική αρχή την επιστροφή του εν λόγω φόρου. Προς στήριξη της προσφυγής της προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι ο φόρος αυτός αποτελεί, εν τοις πράγμασι, ειδικό φόρο καταναλώσεως επί της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ο οποίος αντιβαίνει στα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96.
- 18 Δεδομένου ότι η φορολογική αρχή επιβεβαίωσε την αρχική απόφασή της, η OKG άσκησε προσφυγή ενώπιον του Förvaltningsrätten i Falun. Το δικαστήριο αυτό απέρριψε την προσφυγή της, κρίνοντας ότι ο επίμαχος φόρος δεν ενέπιπτε ούτε στην οδηγία 2003/96 ούτε στην οδηγία 2008/118.
- 19 Η OKG άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Η εταιρία αυτή υποστηρίζει ότι ο φόρος επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων αποτελεί, εν τοις πράγμασι, ειδικό φόρο καταναλώσεως επί της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, λαμβανομένου υπόψη του άμεσου συνδέσμου μεταξύ της θερμικής αποδόσεως του αντιδραστήρα και της ηλεκτρικής ενέργειας που αυτός παράγει. Η ύπαρξη του συνδέσμου αυτού αποδεικνύεται κατά μείζονα λόγο διότι, αν η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας διακοπεί για συνεχές διάστημα άνω των 90 ημερών, είναι δυνατό να μην οφείλεται φόρος.
- 20 Η OKG φρονεί τέλος ότι η κατάσταση αυτή είναι ανάλογη προς την επίμαχη στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Braathens (C-346/97, EU:C:1999:291), στην οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι φόρος ο οποίος προέκυπτε από κατ' αποκοπήν υπολογισμό με βάση την εκτιμώμενη ποσότητα υδρογονανθράκων την οποία εκπέμπει ένα αεροπλάνο έπληττε, εν τοις πράγμασι, την κατανάλωση καυσίμων των αεροπλάνων και ότι, επομένως, είχε εφαρμογή η οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12), και ότι ο εν λόγω φόρος ήταν ασύμβατος προς την οδηγία αυτή.
- 21 Η φορολογική αρχή εκτιμά ότι ο επίμαχος φόρος αποτελεί σταθερό φόρο υπολογιζόμενο βάσει της μέγιστης επιτρεπόμενης θεωρητικής θερμικής αποδόσεως πυρηνικού αντιδραστήρα και όχι μεταβλητό φόρο υπολογιζόμενο βάσει της πραγματικής ποσότητας παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας. Τονίζει ότι ο φόρος αυτός επιβάλλεται ακόμη και αν έχει ανασταλεί η παραγωγή. Συγκεκριμένα, μόνο σε περίπτωση έκτακτης αναστολής της δραστηριότητας, διάρκειας πλέον των 90 ημερών άνευ διακοπής, είναι δυνατό να μην οφείλεται φόρος.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Kammarrätten i Sundsvall αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:
- «1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/96 ορίζει ότι ως “επίπεδο φορολογίας” νοείται το συνολικό ποσό εμμέσων φόρων (εξαιρουμένου του [φόρου προστιθεμένης αξίας]) που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα επί της ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας κατά τη στιγμή της παραδόσεως προς κατανάλωση. Από το άρθρο 21, παράγραφος 5, της ίδιας οδηγίας προκύπτει ότι η ηλεκτρική ενέργεια υπόκειται σε φόρο και ότι η φορολογική υποχρέωση γεννάται όταν ο διανομέας ή ο μεταπωλητής προμηθεύει την ηλεκτρική ενέργεια. Αντιτίθενται τα άρθρα αυτά σε φόρο ο οποίος επιβάλλεται επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων;
- 2) Αποτελεί ο φόρος επί της θερμικής αποδόσεως φόρο καταναλώσεως ο οποίος βαρύνει άμεσα ή έμμεσα την κατανάλωση των προϊόντων (προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο καταναλώσεως) που παρατίθενται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/118;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 23 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν τα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96 έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει την επιβολή φόρου επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων.
- 24 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το πρώτο ερώτημα, όπως διατυπώθηκε από το αιτούν δικαστήριο, στηρίζεται στην προκείμενη ότι η οδηγία 2003/96 έχει καθ' ύλην εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης. Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας αυτής, το πεδίο εφαρμογής της περιορίζεται στη φορολογία ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, όπως ορίζονται, αντιστοίχως, στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να ελεγχθεί προηγουμένως, αν η έννοια της «θερμικής αποδόσεως πυρηνικού αντιδραστήρα», νοούμενη ως η ικανότητα του αντιδραστήρα αυτού να παράγει θερμότητα, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/96.
- 26 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής ορίζει την έννοια των «ενεργειακών προϊόντων», η οποία χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας, παραθέτοντας εξαντλητικώς τον κατάλογο των προϊόντων που εμπίπτουν στον ορισμό της εννοίας αυτής, διά της παραπομπής στους κωδικούς της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (απόφαση *Kernkraftwerke Lippe-Ems*, C-5/14, EU:C:2015:354, σκέψη 47).
- 27 Καθόσον η θερμική απόδοση πυρηνικού αντιδραστήρα δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτόν, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ενεργειακό προϊόν, υπό την έννοια της οδηγίας 2003/96.
- 28 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφοι 1, 3 και 4, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας, από το οποίο προκύπτει ότι η έννοια του «ενεργειακού προϊόντος» δηλώνει αποκλειστικώς και μόνον τα προϊόντα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα θερμάνσεως ή ως καύσιμα κινητήρων. Τούτο δεν ισχύει ως προς τη θερμική απόδοση πυρηνικού αντιδραστήρα, η οποία δηλώνει την ικανότητα του αντιδραστήρα να παράγει θερμότητα.
- 29 Κατά συνέπεια, η θερμική απόδοση πυρηνικού αντιδραστήρα δεν εμπίπτει στην έννοια του «ενεργειακού προϊόντος», κατά την οδηγία 2003/96.
- 30 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/96 προβλέπει ότι η ηλεκτρική ενέργεια ορίζεται σύμφωνα με τον κωδικό 2716 της ΣΟ.
- 31 Συναφώς και λαμβανομένης υπόψη της εννοίας του «φόρου επί της θερμικής αποδόσεως πυρηνικού αντιδραστήρα», όπως ορίζεται στη σκέψη 28 της παρούσας αποφάσεως, επισημαίνεται ότι ο επίμαχος στην κύρια δίκη φόρος συνίσταται στην επιβολή ενός σταθερού μηνιαίου ποσού υπολογιζόμενου με βάση τη θεωρητική τιμή, δηλαδή την ποσότητα σε μεγαβάτ της μέγιστης θερμικής αποδόσεως που καθορίζεται για κάθε πυρηνικό αντιδραστήρα από τη χορηγούμενη από την εθνική διοικητική αρχή άδεια κατοχής και εκμεταλλεύσεως του εν λόγω πυρηνικού αντιδραστήρα. Επιπλέον, ο δικαιούχος της άδειας κατοχής και εκμεταλλεύσεως πυρηνικού αντιδραστήρα οφείλει τον φόρο επί της θερμικής αποδόσεως, ακόμη και ελλείψει εκμεταλλεύσεως του αντιδραστήρα αυτού, εξαιρουμένων των ασυνήθων περιόδων αναστολής που υπερβαίνουν τις 90 ημέρες άνευ διακοπής.

- 32 Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται κανένας σύνδεσμος μεταξύ, αφενός, του γενεσιουργού γεγονότος του επίμαχου στην κύρια δίκη φόρου, δηλαδή της θεωρητικής παραγωγικής ικανότητας του πυρηνικού αντιδραστήρα και, αφετέρου, της πραγματικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τον αντιδραστήρα αυτόν.
- 33 Συνεπώς, η θερμική απόδοση πυρηνικού αντιδραστήρα όπως νοείται στην επίμαχη στην κύρια δίκη νομοθεσία δεν εμπίπτει στην έννοια της «ηλεκτρικής ενέργειας» κατά την οδηγία 2003/96.
- 34 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι, υπό το πρίσμα των σκέψεων που εκτίθενται στις σκέψεις 31 και 32 της παρούσας αποφάσεως, φόρος όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υπολογιζόμενος αμέσως ή εμμέσως επί της πράγματι παραγόμενης ποσότητας ενέργειας «κατά τη στιγμή της παράδοσης προς κατανάλωση», υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/96.
- 35 Ομοίως, δεν είναι δυνατό να κριθεί ότι υφίσταται άμεσος και άρρηκτος σύνδεσμος μεταξύ του γενεσιουργού του φόρου γεγονότος και της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας παραγόμενης από πυρηνικό αντιδραστήρα, υπό την έννοια της αποφάσεως Braathens (C-346/97, EU:C:1999:291, σκέψη 23).
- 36 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι φόρος όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη, ο οποίος επιβάλλεται επί της θερμικής αποδόσεως πυρηνικού αντιδραστήρα, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής.
- 37 Συνεπώς, στο πρώτο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96 έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει την επιβολή φόρου επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων, καθόσον τέτοιος φόρος δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 38 Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι, δυνάμει του άρθρου 47 της οδηγίας 2008/118, η οδηγία 92/12 καταργείται από 1ης Απριλίου 2010. Δεδομένου ότι οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης περίοδοι φορολογήσεως είναι προγενέστερες της ημερομηνίας αυτής, το δεύτερο ερώτημα πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα των διατάξεων της οδηγίας 92/12.
- 39 Κατά συνέπεια, πρέπει να νοηθεί ότι, με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν η οδηγία 92/12 έχει την έννοια ότι φόρος επί της θερμικής αποδόσεως πυρηνικού αντιδραστήρα αποτελεί «ειδικό φόρο καταναλώσεως», υπό την έννοια της οδηγίας αυτής.
- 40 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, η οδηγία αυτή έχει εφαρμογή στα ορυκτέλαια, στο οινόπνευμα και τα αλκοολούχα ποτά, καθώς και στα βιομηχανοποιημένα καπνά, όπως ορίζονται στις σχετικές οδηγίες.
- 41 Από το άρθρο 3 της οδηγίας 2003/96 προκύπτει ότι, εκτός από τη φορολογία των προϊόντων αυτών, η οδηγία 92/12 διέπει επίσης τη φορολογία των προϊόντων τα οποία αφορούν τα άρθρα 2 και 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/96, μεταξύ των οποίων η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας.
- 42 Συναφώς, το Δικαστήριο διαπίστωσε στη σκέψη 36 της παρούσας αποφάσεως ότι φόρος όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/96. Ως εκ τούτου, ο φόρος αυτός δεν εμπίπτει ούτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/12.

- 43 Συνεπώς, στο δεύτερο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η οδηγία 92/12 έχει την έννοια ότι φόρος επί της θερμικής αποδόσεως πυρηνικού αντιδραστήρα δεν αποτελεί «ειδικό φόρο καταναλώσεως», υπό την έννοια της οδηγίας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 44 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Τα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει την επιβολή φόρου επί της θερμικής αποδόσεως των πυρηνικών αντιδραστήρων, καθόσον τέτοιος φόρος δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής.
- 2) Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, έχει την έννοια ότι φόρος επί της θερμικής αποδόσεως πυρηνικού αντιδραστήρα δεν αποτελεί «ειδικό φόρο καταναλώσεως», υπό την έννοια της οδηγίας αυτής.

(υπογραφές)